

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.29. Causa Universitatis Parisiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

asservatum in carcere tandem Richardus Sæcul. XIII.
Cornubiæ Comes, Regis Angliæ frater, A.C. 1256.
in libertatem asseruit, ut Imperator fie-
ret, Electoribus multas largiens pecu-
nias, & octies mille selibris illum redi-
mens, cujus captivitas electionem Regis
Romanorum sine dubio retardabat.

§. XXIX.

Causa Universitatis Parisiensis.

Cum Papa Alexander transactionem
inter Universitatem Parisiensem ac
Dominicanos ex autoritate quatuor Ar-
chiepiscoporum factam comperisset, ad
Episcopum Parisiensem dedit litteras, qui-
bus initium: *Cunctis processibus, & per Vading.*
quas aperte pro Dominicanis contra Do- 1256. n. 26.
ctores se declarat. Hos asperis objurgat *Duboulai*
verbis, quod diploma *Quasi lignum vitæ,* p. 302.
ac Episcoporum, quibus ejus executio
injuncta esset, sententias non observave-
rint; arguitque malæ fidei, quia corpus
Universitatis dissolutum esse causati, le-
ctiones suas meram per malitiam suspen-
derint. Dicit, Fratres invitos & Docto-
rum ludibriis, injuriisque fatigatos per
imprudenciam & sine consensu sanctæ
Sedis iniisse compositionem: Doctores
ipso hanc violasse obstitendo iis, qui
conciones lectionesque Fratrum audire,
vel fratris Thomæ Aquinatis principio
inter-

Sæcul. XIII.
A. C. 1256.

interesse voluerint. Sic vocabatur actus Theologiæ publicus, qui simplices in ritus & formulas degeneraverat. Fratres, adjungit Papa, colendæ cum omnibus pacis cupidi & inimicorum amantes supplicarunt nobis, ut sententias in Doctores ac discipulos propter se latas finito jam diffidio retexeremus. At neglectis eorum precibus hanc transactionem, nobis inconsultis temere factam, in se injustam, & constitutioni nostræ, quam sancte observari volumus, oppositam omnino rejecimus.

E contrario, ne tam detestabilis contra Ecclesiam Romanam rebellio pernicioso sit exemplo, Guilielmum de Sancto Amore, Odonem Duacensem, Nicolaum de Bario ad Albulam, & Christianum Canonicum Bellovacensem, tanquam præcipuos seditionis hujus auctores cunctis dignitatibus, beneficiis, ac Doctorum functionibus privamus. Atque si contra inhibitionem nostram docere vel cathedram conscendere audeant, indignos ullo beneficio declaramus, & tota ex Francia ejici jubemus. Tum sacrum fulmen intentat Episcopo, nisi has litteras Parisiis promulgari, & Doctorum rebellium beneficiis providere collatores jubeat. Dabat 17 Junii. Silentio, quod notari meretur, præterit Archiepiscopus compositionis a se damnatæ arbitros. Regi quoque S. Ludo-

*Bulla: Verae
fidei. Va-
ding. n. 28.
Duboulai
p. 306.*

S. Ludovico scripsit, orans, ut easdem literas executioni dandas curet, Doctores feditiosos submoveat, impediaturque, ne Schola Parisiensis dissipetur, aut alio transferatur.

Interim Archiepiscopus Senonensis concilium Parisiis celebrabat, cui Episcopi duodecim aderant; sex e provincia Remensi, scilicet Sueffionensis, Bellovacensis, Noviodunensis, Atrebatensis, Ambianensis, ac Tarvannensis; totidem e Senonensi provincia, Carnutensis, Parisiensis, Aurelianensis, Meldensis, Trecentis, & Niverniensis. Hoc in concilio Ordinis Prædicatorum Magister querebatur, quosdam Theologiæ Doctores sæculares docuisse palam, & in templo ex suggestu dixisse complura falsa & in bonos mores errata, quorum aliqua Ordini suo in damnum cederent. Præsules accivere Doctores Guilielmum de Sancto Amore, ac Laurentium Parisiis Theologiam tradentes cum aliis quibusdam hominibus probis in litterarum studio versantibus; rogabantque Guilielmum, an docuisset errores aliquos, vel Prædicatorum Ordinem a summo Pontifice approbatum vituperasset. Negabat ille, dicebatque se paratum, quæ dixisset, defendere, si vera essent, aut retractare, si corrigi mererentur. Præsules inita deliberatione offerebant se ad habendum concilium, quo

Sæcul. XIII.

A. C. 1256.

G. S. Am.

repons.

p. 106.

Duboulaî

p. 309.

Sæcul. XIII. vicinarum provinciarum Theologos con-
A.C. 1256. vocarent; quærebantque ex partibus, an
 observaturæ sint ea, quæ hoc concilium
 statuerit. Guilielmus id accepit cum
 gaudio, & genibus pronis supplex effli-
 ctim petiit tam suo quam reliquorum Do-
 ctorum nomine, emendationem, quæ con-
 cilio placuisset, etiam sibi & ipsis placi-
 turam spondens. Sed Fratrum Prædi-
 catorum Magister ejusque focii perhibe-
 bant, sibi aliud videri; & illi concilio in
 sola provincia Senonensi authoritatem
 fore: Ordinem vero suum, cujus existi-
 matio læsa esset, per omnia se regna por-
 rigere. Guilielmus tamen Universitatis
 nomine supplicavit Præsulibus, ut peri-
 cula dolosis a concionatoribus Ecclesiæ
 Gallicæ imminencia investigarent, & a-
 vertere conarentur. Testantur id trede-
 cim Præsules in suis litteris patentibus,
 quas ultimo Julii an. 1256 ediderunt.

§. XXX.

*Liber de periculis temporum novis-
simorum.*

Guilielmus de Sancto Amore hoc ipso
 anno & orantibus quidem Episcopis,
 ut aiebat, reapse composuit librum, quem
 inscripsit: Pericula novissimorum tempo-
 rum; alludens ad quendam S. Pauli lo-
 cum, quem explicandum sibi sumit. Vi-
 de,

p. 109.

2. Tim. 3. 1.